

Mirsad Hadžikadić:

Jedna od naših najvećih briga o kojoj nas svi upozoravaju je da ne prihvatamo ljude koji su demonstrirali da nisu dio promjena nego su dio sistema u jednoj ili drugoj stranci. Zovu ih preletači, u smislu da prelijeću iz jedne stranke u drugu, tražeći mjesto za sebe a ne da ovu državu učine boljim mjestom, i kažu da ako primimo jednog takvog ko je identifikovan kao dio starog načina razmišljanja, ljudi će prestati vjerovati u pokret i misliti da smo kao i svi ostali. Zato je naša najveća borba sada pronalazak članova upravnog odbora, jer će oni predstavljati lice Pokreta, i oni će upravljati raznim regijama u Bosni i svijetu. Pronalazak tih ljudi je zaista težak, jer to treba da znači da ti ljudi nisu baš bili politički aktivni u prošlosti, jer u suprotnom su oni ili ona bili član neke druge stranke. Čak ni to nije problem ako je neka osoba demonstrirala različito ponašanje, časno i profesionalno ponašanje, a vrlo je malo takvih. Kao drugo, želimo da to budu mladi ljudi jer zaista želimo da uključimo mlade, a po definiciji su mladi imali manje šanse da budu izloženi starom načinu rada sistema. I konačno, želimo da postoji jednakost spolova. Nema stranaka koje imaju odnos 50:50 što bi odrazilo stanje u stanovništvu, a mi pokušavamo da postignemo upravo taj odnos. Zatim želimo da imamo predstavnike svih religija, odnosno kako ih ovdje zovu nacija, što je neispravno. Dakle, moramo pronaći prave ljude koji imaju integritet i žele uraditi stvari iz pravih razloga, i sposobni su za to. Plus sva ova druga ograničenja. Pokazuje se da je izuzetno teško formirati sastav ovog odbora koji zovemo predsjedništvo odnosno upravni odbor, koji će stvarno pokazati ko smo mi, i da zaista to mislimo kad kažemo da smo za sve i za inkluzivnu Bosnu i da želimo da uključimo mlade ljude, i tako dalje. To se pokazalo dovoljno teško da nas je navelo da počnemo razmišljati o promjeni Statuta pokreta, gdje ćemo u suštini reći da mi nećemo odabirati, nego će regionalne skupštine izabrati svoje predstavnike, jer one bolje znaju ko je ko, tako da umjesto da mi preuzmemo tu odgovornost, mi samo promijenimo Statut tako da odrazi da je to što mi predstavljamo samo prvi set kandidata koji će onda sazvati regionalne skupštine, i onda ko god se pojavi kao predstavnik svake regije, uz naše smjernice o tome kakve ljude mi zapravo tražimo, mi ćemo ih prihvatiti kao članove upravnog odbora. U ovom trenutku svi misle da znaju ko bi trebao biti predsjednik stranke na period od četiri godine, ali za potpredsjednika, a imat ćemo jednog potpredsjednika za razliku od drugih stranaka koje imaju po pet ili šest, želimo nekog ko pripada drugoj

nacionalnosti odnosno religiji i ko pri tome ispunjava sve druge kriterije. Još uvijek nemamo ime te osobe. Mnogo je stvari i uzbuđenja, i istovremeno selimo sjedište stranke sa jednog mjesta na drugo. Imat ćemo veće prostorije za istu cijenu, jer sad nam trebaju veće prostorije s obzirom da ćemo imati više osoblja koje će pomagati oko lokalnih izbora koji će se održati za dvije godine, za gradonačelnike, i ima puno kandidata i mnogo toga se mora uraditi. Dakle, mnogo je uzbuđenja i odličnih stvari, ali i pitanja kojima se mora pozabaviti i izazova, dovoljno da nas održi budnima. Interesantno je jer obavljam dva posla sada: ovaj posao ovdje i svoj posao sa naukom o podacima i kompleksnim sistemima na institutu i kao profesor, i uz to pokušavam da se koordiniraju stvari tamo, iako nisam prisutan tamo, i onda se osjećam krivim što nisam tamo i što prebacujem sav taj teret na pleća drugih ljudi. Srećom imamo vremensku razliku od šest sati, tako da se mogu raditi oba ova posla istovremeno jer je samo dva sata preklapanja, i mogu se izgurati bosanski poslovi iz ta dva sata i raditi kasno popodne ili najčešće vrlo rano ujutro, odnosno kasno popodne – rano naveče. Ljudi tamo rade do 03:00 ujutro kako bi bili sigurni da je sve urađeno na vrijeme. Dakle, to su naše trenutne teme. Plus, održat će se neki intervjui na koje su me ljudi pozvali i ja to radim preko Skype-a. Mnogo je pitanja i mnogo intervjuja za portale i društvene medije, i ja ponekad noću kad dođem kući odgovaram na ta pitanja. Još uvijek imamo sedmični prijenos uživo na Facebooku na kojem se obično pojavi 500-600 ljudi i postave stotinjak pitanja, a ja od toga odgovorim na možda petnaestak. Dakle, sve te stvari se dešavaju istovremeno.

Clark Curtis:

Objasni nam malo detaljnije o upravnom odboru i procesu selekcije. Morate naći te ljude, da li se onda glasa za njih ili kako taj proces funkcioniše?

Mirsad Hadžikadić:

Dobro. Dakle, najviši organ Platforme je skupština. Sad ćemo imati osnivačku skupštinu i oni će glasati za listu kandidata stranke. Ali, mi ćemo najaviti da ćemo održati još jednu skupštinu za godinu dana, na kojoj će oni zapravo glasati o finalnom inicijalnom setu kandidata. Ovo će započeti proces – ta skupština. Takođe smo definisali ko može biti član skupštine i kako će se

održati glasanje, ali sve to će se desiti na drugoj skupštini, a ne na prvoj jer još nije uspostavljena struktura i u suštini svi koji se pojave predstavljaju tu inicijalnu skupštinu koja može glasati o temama. Dakle, ova skupština odnosno kongres, kako god to želite nazvati, može promijeniti bilo koga: predsjednika, potpredništvo, to je najviši organ i u suštini to je predstavljanje demokratije. Svake četiri godine skupština će se sastajati da izglasa nove kandidate za sve pozicije, ili odobri kandidate za razne liste za parlament, predsjedništvo, gradonačelnike, itd, za izbore. Predsjedništvo odnosno upravni odbor ima jedanaest članova koji upravljaju pokretom između sjednica skupštine. Međutim, svake godine će se održavati sjednica skupštine za preispitivanje, a ne standardna sjednica u stilu održavanja glasanja. Svake godine oni će se okupiti da preispitaju šta je učinjeno i gdje pokret ide, te ima li nekih promjena koje se moraju uvesti. Takođe, ako se ukaže potreba za tim, ponekad se može sazvati vanredna sjednica – predsjednik skupštine na zahtjev izvjesnog broja članova skupštine može sazvati takvu sjednicu. Uz upravni odbor od 11 članova takođe ćemo imati nadzorni odbor koji će sačinjavati ljudi koji nisu nužno članovi Platforme, ali koji posjeduju integritet, ljudi iz zajednice, koji će u suštini samo posmatrati, i ako se pokaže bilo kakav pokazatelj da neko zloupotrebljava ovlaštenja, ili ako se pojave finansijski problemi, na osnovu čega oni mogu iznijeti taj problem na skupštini i sugerisati zamjenu. Dakle, oni neće ništa raditi na svakodnevnoj osnovi, nego se samo pobrinuti da se sve radi po pravilima i kako treba. Takođe imamo odbor za kodeks časti, koji se sastoji od članova Platforme, stručnjaka sa visokim statusom, koji će zapravo vršiti neku vrstu funkciju žalbenog odbora odnosno suda časti. Ako se nešto desi odnosno neko bude uklonjen sa funkcije, i ta osoba se želi žaliti, onda će se oni žaliti ovoj grupi ljudi koja će ispitati da li su slijeđene prave politike. I konačno, imamo državni savjetodavni odbor, koji će sačinjavati ljudi iz bilo koje stranke, intelektualci, svi ljudi koji mogu doprinijeti razvoju Bosne, čiji zadatak će biti razvoj dugoročne strategije za Bosnu i Hercegovinu, koji će savjetovati Platformu, predsjedništvo, skupštinu i sve druge koji žele da slušaju, jer ćemo tražiti od predstavnika drugih stranaka da se pridruže, i oni će onda u suštini vršiti funkciju odbora za koordinaciju jednom kad se uspostave dugoročni ciljevi: ko će šta uraditi i kako sve uskladiti sa tim ciljevima, i druge stranke i mi, kako bismo svi doprinijeli. Jer, trenutno toga nema, nema dogoročnih ciljeva. Ne znamo čak ni kuda idemo kao država. Ne znam da li mnoge države to imaju, ali u prošlosti su druge države na

Balkanu to imale: Srbija na istoku i Hrvatska na zapadu, a mi trpimo posljedice tih odluka, jer njihovi ciljevi nisu nužno bili usklađeni sa suverenitetom i uspjehom Bosne i Hercegovine. Ti ciljevi su bili vodilje njihovih djela, a mi kao država sad treba da razvijemo svoje vlastite, kako bismo se mogli zaštititi na najbolji mogući način.

Clark Curtis:

Možeš li nam reći detalje o procesu selekcije i pronalaska tih ljudi? Prošlo je tek kratko vrijeme, a već imate vodilje i kriterije za koje se želite pobrinuti da ljudi ispunjavaju. Kako to radite?

Mirsad Hadžikadić:

Da. Pa, ja sam mislio da ćemo za vrijeme kampanje odnosno posljednjih 4-5 mjeseci pronaći ljude koji će onda moći biti dio pokreta. I uglavnom i imamo već interesantnu grupu ljudi, srž Platforme. Međutim, nisu svi ti ljudi voljni da se izlože. Oni imaju poslove za koje se boje i koje ne žele izgubiti, ako se identifikuju sa Platformom, onda će ih stranka koja „posjeduje“ to mjesto jednostavno otpustiti. Dakle, oni se boje toga. Neki su ipak spremni da se izlože. Identifikovao sam osobu u koju imam pojenja da će pronaći prave ljude u svim regijama, kojoj zaista vjerujem, i posljednjih mjesec dana on radi upravo to, šalje mi jedno ime za drugim. A to radimo tako što posmatramo naše simpatizere i identifikujemo one za koje se čini da su napravili ogromnu razliku, i onda započnemo s njima. Jesu li oni pravi ljudi? Poznaju li još neke takve ljude u regiji? Dakle, koristimo te personalne veze, jer ljudi znaju ko je ko. Ali, zaista je teško u sljedećem smislu. Na primjer, u jednoj regiji na sjeverozapadu smo pronašli divnu osobu, doktoricu koja je izuzetno efikasna i učinkovita, pametna, inteligentna, koja je animirala mnogo žena i ljudi, naročito mladih, da postanu aktivisti. Divna osoba. I onda smo mislili da imamo odličnu osobu koja nas može predstavljati. Međutim, onda smo otkrili da je njen muž počinio neka loša djela. I šta onda činiti s tim? Ili, imamo još jednog sjajnog kandidata čiji supružnik je visokorangirani činovnik druge stranke, nacionalne stranke. Kako to posmatrati? Ako je jedan supružnik uradio nešto loše, da li se to reflektuje i na ono drugo? Ako je supružnik činovnik druge stranke visokog profila, da li to znači da je ta osoba naš špijun, ili pak njihov špijun u našim redovima? Mogu li muž i supruga imati različite političke stavove? Čak i ako je sve u

redu, čak i ako je sve čisto, i na primjer supruga nema ništa s tim što je muž učinio, hoće li nam ostali ljudi vjerovati da je to tako? Percepcije i realnost mogu biti isti ili pak različiti. To je to što nam otežava stvari. Nama je ovo naročito važno pitanje, zbog činjenice da nas smatraju nekim ko je jako drugačiji, kao pokret odnosno politička organizacija koja je vrlo drugačija od ostalih, tako da se čini skoro kao da naši kriteriji mnogo viši nego kriteriji bilo koga drugog. Stoga nas jedna greška, barem kad su u pitanju percepcije, može spustiti dole u mješavinu sa svima ostalima, i onda bismo izgubili svoju privlačnost. Dakle, pronalazak pravih ljudi koji će ispuniti tri kriterija koje uvijek spominjem je vrlo težak i važan zadatak, a kriteriji su, kao prvo, da oni moraju imati državu na prvom mjestu, ne u eksternom nego u internom smislu, da se ne misli o sebi i svojoj grupi nego o Bosni kao zajednici svih njenih građana, kao drugo da su sposobni odnosno da posjeduju set vještina koji nam treba, i kao treće da posjeduju integritet za obavljanje funkcije odnosno predstavljaju pokret na pravi način. Čini se da je *to* zastrašujući zadatak: pronalazak tih ljudi.

Clark Curtis:

Ti si živi dokaz prisustva na dva mjesta istovremeno. Očito imaš obaveze ovdje koje su ti bliske i drage, a imaš i lične obaveze tamo. Kako možeš to dvoje balansirati? Radiš to, ali kako?

Mirsad Hadžikadić:

Znaš šta je interesantno: nikad se nisam ni mogao fokusirati na samo jednu stvar, i uvijek mi nešto nedostaje, i kad čitam knjige na primjer, čitam istovremeno po šest-sedam. Ja rastem i bujam u tom prostoru mnoštva interesa. Iako sam trenutno jako uzbuđen i motivisan ovim ciljem koji sam pronašao, kad sam tamo bio u proteklih pet ili šest mjeseci, počele su mi nedostajati razne vrste konverzacija o tehnologiji, o budućnosti ljudskog roda, raznim aspektima informatike, genetike, umjetne inteligencije, svega toga. Interesantno je da sam počeo govoriti o tome kad sam došao ovdje. Često držim govore o tim temama. Razgovori s ljudima su osnažujući, i kad posmatrate kompanije i društva, ljude i promjene u društvu te kako tome tehnologija može ili ne može doprinijeti, to me osnažuje. Ali onda popodne dobijem svoju dozu razmišljanja o demokratiji, promjenama u Bosni i kako tome pomoći, i čini se da je to skoro

savršena kombinacija. Oboje mi je potrebno kako bih zaista maksimizirao to što ja jesam i što mogu doprinijeti. Dakle, zaista se osjećam blagoslovljeno što imam priliku da radim oboje, i zaista sam zahvalan. U tom smislu, kad radite nešto što zaista volite, to nije rad nego je samo način postojanja, i ja volim svaki trenutak toga. U takvom okruženju se ne može umoriti. Spavanje je očito precijenjeno.